

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718010336
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3718010336.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dušan Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému T. A., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom W. XX, okres W. A., t. č. bytom a zároveň adresa na doručovanie písomností H. T., K., S. XXXX, trestne stíhaného pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. e/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 24. júla 2019, prejednal odvolanie obžalovaného T. A. proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 14. marca 2019, sp. zn. 1T/125/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušujú sa výroky napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa podľa § 44 Tr. zák. u obžalovaného upúšťa od uloženia súhrnného trestu.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 14. marca 2019, sp. zn. 1T/125/2018 bol obžalovaný T. A. uznaný vinným v bode 1. zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. e/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2. zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na skutkovom základe, že:

1. v čase od 17.00 hodiny dňa 23. decembra 2014 do 11.00 hodiny dňa 24. decembra 2014, v H. na ulici H., pred vchodom číslo XX domu číslo XXX, rozbil trojuholníkové okno ľavých zadných dverí na zaparkovanom osobnom motorovom vozidle značky S. evidenčného čísla O.X v hodnote 23.000,- českých korún (831,53 Eur), cez vzniknutý otvor si otvoril dvere, vnikol do vozidla, v ktorom poškodil zabezpečovacie zariadenie defendlock a spínaciu skrinku, vozidlo nezisteným spôsobom naštartoval, vykonal s ním jazdu a následne ho zaparkoval v Y. na ulici P., pred domom číslo XXXX, čím spôsobil Q. K. trvalo bytom H. XXX/XX, XXX XX Y. - W., H. T., poškodením vozidla škodu vo výške 8.000,- českých korún (289,23 Eur);

2. v čase od 02.15 hodiny do 04.20 hodiny dňa 16. februára 2015, v H.blike, v Y., na ulici Čs. Z. XXX/X, z bočnej strany bytového domu číslo XXX vypáčil vstupné dvere v oblasti zámku vedúce do spoločných pivničných priestorov, vošiel do priestorov pivníc, kde pomocou skrutkovača a kovového sekáča vypáčil vchodové dvere v oblasti zámku na pivnici patriacej k bytu číslo X a následne na pivnici patriacej k

bytu číslo X uvedeného bytového domu, pričom z pivnice patriacej k bytu číslo X nájomcu M. W., trvalo bytom Y. - W., Čs. Z. XXX/X, H. republika, odcudzil jednu vzduchovku značky B. nezisteného výrobného čísla v hodnote 1.000,- českých korún, jednu vzduchovku nezistenej značky a nezisteného výrobného čísla v hodnote 900,- českých korún a ručné pracovné náradie v hodnote 400,- českých korún, z pivnice patriacej k bytu číslo X, nájomníčky B. W., trvalo bytom Y. - W., Čs. Z. XXX/X, H. rZ. nič neodcudzil, čím spôsobil vlastníkovi odcudzených vecí, M. W., škodu krádežou vo výške 2.300,- českých korún (83,22 Eur), pričom na dverách vlastníkovi obytného domu číslo XXX, v tom čase spoločnosti RPG Byty, spoločnosť s ručením obmedzeným, X. identifikačné číslo osoby XXXXXXXX, v súčasnosti T., spoločnosť s ručením obmedzeným X. XXXX/X, V. Y., XXX XX Y., identifikačné číslo osoby XXXXXXXX, H. nevznikla žiadna škoda.

Za to bol odsúdený podľa § 216 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň okresný súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/101/2015, zo dňa 01.03.2016, právoplatným dňa 01.03.2016, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní sedem mesiacov a dvanásť dní nepodmienečne, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd uložil obžalovanému nahradiť škodu poškodeným M. W., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom Y. - W., Čs. Z. XXX/X, H. T., vo výške 2300,- Kč; Q. K., nar. XX.XX.XXXX v W. 6, trvale bytom Y. - W., H. XXX/XX, vo výške 8.000,- Kč.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. okresný súd poškodeného M. W., nar. XX.XX.XXXX v R., bytom Y. - W., Čs. Z. XXX/X, H. T. zo zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu obžalovaný podal odvolanie, smerujúce proti výrokom o treste, do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Dodatočne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil nasledovne:

„Dňa 14.3.2019 prebehlo na okresnom súde v Považskej Bystrici hlavné pojednávanie sp. zn. 1T 125/2018 vo veci prečinu neoprávneného užívania cudzieho motorového vozidla a vo veci prečinu krádeže, kde mi bol okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výške 17 mesiacov nepodmienečne.

Mám za to, že takto vysoký trest je v mojom prípade zbytočný a úplne bezúčelový. Uloženým trestom má dôjsť u odsúdeného k náprave, okresný súd však uložil tento trest s tým, že vôbec neprihliadal na moju osobu v reálnom čase, ale vyložil si môj status osoby v čase spáchania tejto trestnej činnosti a to teda v dobe 23-24.12.2014 až 16.2.2015, kde sa na mňa prihliadalo ako na osobu trestanú, bez domova, bez práce a neustále páchajúcu trestnú činnosť. Tieto skutky sa teda stali pred viac ako štyrmi rokmi, odvtedy sa moja, osobnosť zmenila, oženil som sa, už viac ako dva roky som zamestnaný na riadne pracovné zmluvy. Spolu s manželkou žijem v podnájme v Českej republike, kde máme aj prechodný pobyt. Žiadnu trestnú činnosť nepácham a zaradil som sa do spoločnosti už dávno predtým ako mi bol uložený tento trest o čom svedčia aj priložené fotokópie, ktoré prikladám.

Ďalším dôvodom podania tohto odvolania je aj fakt, že v prípade ponechania tohto trestu, teda 17 mesiacov nepodmienečne, moja manželka dopadne veľmi zle, pretože sama len zo svojho príjmu nezvládne platiť byt, ani sa užiť. Ledva tieto náklady na domácnosť utiahneme z príjmov nás oboch, nehovoriac o tom, že manželka má zdravotné problémy, kvôli ktorým je nútená zatiaľ pracovať iba na dohodu o vykonaní práce a teda po mojom zatvorení príde aj o poistenie, pretože je ako moja manželka pri poistená ku mne, keďže ja pracujem na riadnu zmluvu, to znamená, že ju nikto neošetrí, keďže bez riadnej zmluvy si tu nemôže platiť poistenie. Čo sa týka finančnej situácie, žiadam aby súd prihliadol aj na ten fakt, že manželka zarobí priemerne tak 13.000 - 14.000 Kč. Z tejto čiastky by pri mojom zatvorení musela platiť nájom vo výške 11.500 Kč, vyživovaciu povinnosť vo výške 900 Kč + poistenie domácnosti + cestovanie do práce a v neposlednom rade stravné, teda hrozí, že

mojím odsúdením ku nepodmienečnému trestu skončí moja manželka na ulici, ak nie aj horšie...

Na okresnom súde som spravil vyhlásenie o vine, skutky som priznal aj som ich úprimne oľutoval a chcem zaplatiť škodu. Nikdy viac sa nechcem ani nebudem dopúšťať páchania trestnej činnosti a budem viesť riadny a usporiadaný život tak, ako to je v priebehu posledných troch rokov.

Prosím aby krajský súd zväžil podmienený odklad trestu aj keď s najvyššou podmienkou, pretože mám za to, že som osoba už napravená, zaradená do spoločnosti a uložený nepodmienečný trest neplní svoj účel, práve naopak by zničil život mojej manželky a aj mňa ako už napravenej osoby.“

V prílohe k písomným dôvodom odvolania obžalovaný pripojil zmluvu o nájme + dodatok a posledné tri platby, päť pracovných zmlúv za posledné dva roky, prechodný pobyt jeho aj manželkin a sobášny list.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný navrhol vyhovieť jeho odvolaniu a predložil súdu dodatok č. 1 k pracovnej zmluve s tým, že pracovný pomer z doby určitej sa mení na dobu neurčitú.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste, z odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že obžalovaný namieta neprimeranú prísnosť napadnutým rozsudkom uloženého súhrnného trestu odňatia slobody s poukazom na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestnej činnosti v prejednávanom prípade, ako aj na zmeny v spôsobe života obžalovaného po vykonaní nepodmienečného trestu odňatia slobody uloženého mu skorším rozsudkom, vo vzťahu ku ktorému má byť v prejednávanom prípade ukladaný súhrnný trest.

V prejednávanom prípade odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že z podstaty právnej úpravy súhrnného trestu najmä v ustanovení § 42 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorej úpravy súhrnný trest nemôže byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom, ako aj s poukazom na ustanovenie § 44 Tr. zák., vyplýva, že pri ukladaní súhrnného trestu, majú na zreteli aj účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., je úlohou súdu posúdiť, či a v akom rozsahu má byť „navýšený“ trest, právoplatne uložený skorším rozsudkom.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že skutky, pre ktoré je obžalovaný v prejednávanej veci trestne stíhaný, boli spáchané v decembri 2014 a vo februári 2015. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/101/2015, zo dňa 01.03.2016, vo vzťahu ku ktorému má byť v prejednávanej veci obžalovanému ukladaný súhrnný trest podľa § 42 Tr. zák. (ďalej len „skorší rozsudok“, ak nie je uvedené inak), bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorého sa dopustil dňa 15.10.2014. Týmto skorším rozsudkom bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov a 12 dní, ktorý trest obžalovaný vykonal dňa 23.10.2015. Výsledky vykonaného dokazovania nepriniesli žiadne konkrétne zistenia, ktoré by svedčili o tom, že by obžalovaný po vykonaní trestu odňatia slobody dňa 23.10.2015 nevedol riadny život.

Pokiaľ ide o trestnú sadzbu, v rámci ktorej v prejednávanej veci prichádza do úvahy ukladanie trestu, odvolací súd poukazuje na to, že predmetná trestná činnosť bola obžalovaným spáchaná na území Českej republiky. Z uvedeného dôvodu je pri určovaní trestnej sadzby nevyhnutné aplikovať aj ustanovenie § 9 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého ustanovenia páchatelovi činu spáchaného mimo územia

Slovenskej republiky nemožno uložiť trest prísnejší, než ustanovuje zákon štátu, na ktorého území bol trestný čin spáchaný. Z uvedeného a zo skutkových okolností prejednávaneho prípadu teda vyplýva, že v prípade trestnej činnosti, za ktorú je obžalovaný v prejednávanej veci trestne stíhaný, nie je možné aplikovať Trestným zákonom (zákonom č. 301/2005 Z. z. v znení v rozhodnej dobe) ustanovené trestné sadzby, ale je nutné aplikovať trestné sadzby, ustanovené zákonom č. 40/2009 Sb. v znení účinnom v rozhodnej dobe na území Českej republiky (ďalej len „zákon č. 40/2009 Sb.“, ak nie je uvedené inak). Zo znenia zákona č. 40/2009 Sb. vyplýva, že za spáchanie trestných činov neoprávneného užívania cudzej veci podľa § 207 ods. 1 a krádeže podľa § 205 ods. 1 hrozí páchateľovi uloženie trestu odňatia slobody až na 2 roky. I keď z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, či okresný súd v danom prípade aplikoval aj ustanovenie 9 ods. 2 Tr. zák. a akým spôsobom z uvedeného vyplýva, že okresný súd pri úvahách, v akej výmere by bolo možné uložiť obžalovanému trest za trestné činy, zo spáchania ktorých bol uznaný vinným v tejto prejednávanej veci, bol limitovaný hornou hranicou trestnej sadzby vo výmere 2 roky odňatia slobody. Z uvedených dôvodov okresný súd nesmel na prejednávany prípad aplikovať trestnú sadzbu odňatia slobody jeden až päť rokov, zakotvenú v ustanovení § 216 ods. 2 Tr. zák.

S poukazom na vyššie uvedené správne skutkové zistenia, rozhodné z hľadiska ukladania trestu a s poukazom na vyššie uvedené právne úvahy, odvolací súd na základe preskúmania dospel k záveru, že okresný súd nedostatočne zväžil a posúdil skutočnosti svedčiace v prospech obžalovaného, čo má za následok existenciu vady napadnutého rozsudku podľa 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Za rozhodné aj z hľadiska správnej aplikácie ustanovenia § 44 Tr. zák. odvolací súd považuje skutočnosti, ktorými sú dlhý časový odstup od spáchania trestnej činnosti, pre ktorú je obžalovaný trestne stíhaný v tejto veci, dlhý časový odstup od vykonania trestu odňatia slobody, uloženého skorším rozsudkom, ako aj skutočnosť, že od vykonania tohto trestu obžalovaný doposiaľ vedie riadny život. S poukazom na opakujúce sa deliktuálne konanie obžalovaného pred vykonaním trestu, uloženého skorším rozsudkom a na riadny život obžalovaného po vykonaní tohto trestu možno podľa názoru odvolacieho súdu logicky a opodstatnene vyvodiť, že vykonanie trestu odňatia slobody, uloženého mu skorším rozsudkom, splnilo výchovný účel podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., teda viedlo obžalovaného k tomu, aby po jeho vykonaní viedol riadny život. Preto odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému skorším rozsudkom je dostatočným na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného v zmysle § 44 Tr. zák.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.